

[Petra Petersen.]

daværende rigsdagssamling så dagens lys mere.

Der er ikke i den periode, der er gået, siden vi i marts 1947 første gang fremsatte dette lovforslag, sket forbedringer i lovgivningen om mødre, som gør det påkrævet at forandre bestemmelserne i lovforslaget, som det er udarbejdet af befolkningskommissionen, og der er heller ikke økonomisk sket forbedringer i den brede befolknings levevilkår, som gør lovforslaget overflødig. I februar i år blev der stillet et yderligere beløb til rådighed for den udmærkede institution mødrehjælpen, men selvom der dengang fra regeringens side, og ikke mindst fra den højtærede minister, fru Fanny Jensens side, blev gjort en del reklame for denne forhøjelse af tilskuddet til mødrehjælpen, skete der dog ikke særlig meget; man kan næsten sige om denne forhøjelse, at det var, som da manden klippede sin so; der kom megen skrig, men kun lidt uld. Det er kun et meget ringe antal af de fødende kvinder, der får hjælp fra mødrehjælpen, og det ændringsforslag, jeg dengang stillede om spædbørnstøj til alle fødende kvinder, der har ret til at stå i en statsanerkendt sygekasse, blev nedstemt af samtlige partier her i tinget. Der er heller ikke sikret de fødende kvinder hjælp i huset under fødslen; det er kun en lille del af den brede befolknings kvinder, der har råd til at føde deres børn på klinikker. Ja, iøvrigt gælder det jo alle vore syge husmødre, at de endnu ikke har fået den hjælp, som så længe har været lovet dem; det er 1 $\frac{1}{2}$ år siden den nedsatte kommission afgav betænkning om husmoderafløsningen, men noget forslag derom har endnu ikke været præsenteret rigsdagen. Der er altså ikke i lovgivningen sket afgørende forbedringer i omsorgen for moder og barn. Der er ikke sket sådanne forbedringer, at det lovforslag, jeg her fremsætter, ikke behøver at blive gennemført. De økonomiske forhold for den brede befolkning bliver jo stadig dårligere; skatter, husleje og andre faste udgifter stiger, og levnedsmidlerne ligger i dag betydeligt højere i pris end under og umiddelbart efter besættelsen.

Jeg skal ikke her ved forelæggelsen af lovforslaget komme ind på de mange andre påtrængende grunde, der er for at gennemføre denne del af befolkningskommissionens betænkning, men nøjes med at henlede den højtærede socialministers opmærksomhed på, at ministeren under første behandling af lovforslaget den 20. februar

i år udtalte, at den forudsætning, hvorunder befolkningskommissionen i sin tid udarbejdede lovforslaget, havde ændret sig væsentligt, idet nedgangen i fødslernes antal var forandret til en stigning i fødslernes antal. Nu vil jeg og sikkert mange med mig mene, at der også dengang har været andre årsager til kommissionens nedsættelse end det forhold, den højtærede minister her har omtalt, nemlig at vi skal føre en bedre familiepolitik end tidligere, og at kvinderne skal sikres sundhedsmæssigt og på anden måde. Det må også være disse grunde, der i sin tid har foranlediget den højtærede handelsminister til i „Fremtidens Danmark“ at tage moderskabsydelsen med som socialdemokratiets krav til fremtiden. Men desuden er antallet af fødsler i det sidste år dalet ganske betydeligt, og det er vel sandsynligt, at hvis en bedre familiepolitik ikke gennemføres, hvis der ikke skabes bedre kår for moder og barn, vil vi igen gå en tid imøde, hvor fødselstallet vil være stærkt dalende.

Må jeg med disse ord anbefale lovforslaget til det høje tings velvilje og til hurtig behandling og gennemførelse her i tinget.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 53 af 6. marts 1936 om fremstilling af og handel med opium m. m.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1773).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmig med 92 Stemmer.

Anden næstformand (Victor Larsen): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse af midlertidig lov nr. 284 af 16. juni 1945 om ændringer i og tillæg til lov nr. 123 af 8. juni 1912 om værnepligt med senere ændringer, jfr. lov nr. 547 af 31. december 1947.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1773).